

2018. június 9-16.

Az Albstadt-Sigmaringen Főiskola földrajzilag Stuttgart és a Bodeni tó között félúton található. A két telephelyen – Albstadt és Sigmaringen – összesen 13 alapszakon és 11 mesterszakon lehet tanulni.

Az én mobilitásom Albstadtban zajlott. Itt van a főiskola műszaki, informatikai és gazdasági kara. Albstadt egy kb. 20.000 lakosú kisváros, közepesen magas hegyek ölelésében egy völgyben fekszik.

A mobilitásban előírt 8 órát gépész- és gazdasági karon tanuló diákoknak tartottam. Az Erasmus koordinátor (Dr. Conny Bast) szervezte meg nekem a főiskolán az órát, mert egyébként a hallgatók a nyelvórákat a főiskolával szerződésben álló Volkshochschule-ben látogatják. Az összes külföldi tanuló nemzetközi diáktól elvárta, hogy részt vegyen az órámon, majd ellenőrizte a létszámot. A Neumann János Egyetem egyik járműszakos hallgatója is jelen volt az órámon. Tanítottam 2x2 óra B2, és 2x2 óra A1 szintű kurzusokon.

A tanítás közben nagyon pozitív tapasztalatokat szereztem a hallgatók érdeklődését, nyelvtanulási készségeit és hajlandóságát illetően. Rendkívül figyelmesek, segítőkészek, együttműködőek és jó kedélyűek voltak az órámon. Nagyon élveztem a velük való közös munkát.

Amikor nem tanítottam, néhány különböző szintű – A1, B1, és B2 szintű - nyelvórát látogattam a Volkshochschule-ban, így bőven volt alkalmam megtapasztalni a multikulturális nyelvoktatást és betekinteni más kollégák oktatási módszereibe. A Campus hallgatói a világ minden tájáról jelen vannak, a közös bennük az, hogy a választott szak tantárgyai mellett mindannyian németül is szeretnének megtanulni.

A koordinátor elég zsúfolt programot állított nekem össze a hétre, és nagy figyelmet szentelt annak, hogy változatos és érdekes programokban vegyek részt.

Nagy részletességgel mutatta be már az első napon a Campust. Minden karra elvitt, nagyon sok labort megmutatott, és minden tanszéken bemutatott egy-két kollégának. A legérdekesebbek számomra az anyamérnöki, illetve a textil- és ruhaipari mérnöki tanszékek voltak.

Egy másik napon saját autójával átvitt a „testvér-campusra” Sigmaringenbe, ahol a főiskolai tanszékek mellett a város egyik fő látványosságát, a várat is megmutatta, ott még egy idegenvezetésre is befizetett.

A „kirándulás” alkalmával néhány érdekességet is mutatott a környéken, például Albstadt egyik büszkeségét, a legújabb technológiával épült műanyag-, vagyis textilbetonból készült hidat. Ez a híd jól mutatja, hogy megfelelő technológiával mi mindenre alkalmasak a textíliák és mennyi előnyük van a hagyományos építőanyagokkal szemben. Ez a híd pont 50%-kal könnyebb, mint ha vasbetonból lenne, tartósabb és hosszútávon sem keletkeznek rajta repedések.

A hétnek volt még más nagyszabású eseménye is: a Campuson minden év júniusában rendezik meg a „technika napja” elnevezésű egész napos programot. Ez alkalomra minden tanszék nagy lelkesedéssel készül. A célközönség főleg a középiskolás korosztály, akiknek így csinálnak kedvet a főiskolai tanulmányokhoz. Mindez egyúttal a tanszékeknek is jó lehetőség az újdonságok és innovációk bemutatására.

Mivel ezt az eseményt szívesen megmutatják a partnerintézményeknek is, a koordinátor még 4 másik kollégát hívott meg erre a hétre: 2 cseh kolléga és 2 litván kolléganő személyében. Az Erasmus-kollégáknak szervezett egy közös vacsorát is a német-magyar-cseh-litván barátság jegyében. ☺

Az esemény híre, hogy ennyien összejöttünk, megjelent 2 újságban is Németországban (ld. csatolmány). Az egyik újság a Zollernalbkurier, Albstadtban, a másik a Schwäbische Zeitung, Sigmaringenben jelent meg.

Az egy hét alatt nagyon jól éreztem magam, értékes tapasztalatokat szereztem a különböző kulturális háttérrel rendelkező hallgatók integrálásában és tanításában. Nagyon hasznos volt a hospitálás is, új kollégákat megismerni és a tanítási gyakorlatukat látni mindig nagy élmény. Köszönöm a lehetőséget, máskor is szívesen élek vele.

Dominekné Nagyhegyesi Mónika
Idegennyelvi és Továbbképzési Tanszék